Johanne Schmidt-Nielsens 1. maj-tale i Fælledparken, 1. maj 2011

(Det talte ord gælder)

Jeg bliver nødt til at starte med at sige, at det her kan blive sidste gang vi fejrer 1. maj, mens Lars Løkke sidder bag skrivebordet i statsministeriet, med Pia Kjærsgaard på skødet. Det er da en fantastisk anledning til at diskutere, hvad det er for et samfund vi gerne vil have.

Fællesskab. Frihed. Ansvar.

For nogle måneder siden holdt statsministeren en tale, hvor han påstod, at hans politiske virke hviler på netop de tre ting. Fællesskab. Frihed. Ansvar.

Og meget kan man sige om Lars Løkke, men hans evne til at holde masken, er imponerende. For at den mand taler om fællesskab, frihed og ansvar er cirka lige så godt skuespil, som når han tager ordet "solidaritet" i sin mund. Mens han – med sin store ministerpension i hus – fortæller, at han vil afskaffe efterlønnen.

For hvordan er det nu lige, at det står til med fællesskabet, friheden og ansvaret?

Fællesskab

For noget tid siden fik jeg et brev fra en kvinde, der havde mistet sit arbejde efter 25 år. Virksomheden var flyttet til udlandet. Hun havde søgt og søgt, men hun kunne ikke finde et nyt job.

I stedet for at hjælpe hende i arbejde, sendte jobcenteret hende på kursus hos en såkaldt privat aktør. Her blev hun trukket igennem den ene latterlige og ydmygende aktivitet efter den anden.

Blandt andet skulle hun sidde med fødderne i iskoldt vand, mens hun byggede LEGO-figurer af det dyr, hun syntes hun mindede mest om. Da hun sagde hun ikke ville deltage, blev hun truet med at miste sine dagpenge.

Kvinden havde gennem 25 år passet sit arbejde, betalt sin skat, bidraget til fællesskabet. Men den dag hun fik en fyreseddel og selv havde brug for hjælp fra fællesskabet, der blev hun mødt med mistillid, ydmygelser og kontrol.

Fællesskab det er ikke, at vi ydmyger de mennesker, der er blevet fyret. Fællesskab det er, at vi sammen sørger for, at mennesker der har mistet deres arbejde, bliver behandlet ordentligt.

Nej til mistænkeliggørelse. Nej til ydmygelser. Ja til efteruddannelse og ja til at få sat gang i de offentlige investeringer, i de grønne investeringer, så vi kan skabe nye arbejdspladser i Danmark.

Regeringens angreb på efterlønnen, det er et andet eksempel på, hvad fællesskab betyder for Lars Løkke.

Jeg har flere gange hørt de borgerlige sige, at vi ikke skal betale raske mennesker for at trække sig tilbage. Men hvorfor egentlig ikke?

Er det virkelig de borgerliges vision for vores samfund, at man skal arbejde til man dejser om?

Målet må da netop være, at folk kan trække sig tilbage, før de er så slidte, at de går direkte fra arbejdsplads til sygeseng.

Målet må da være, at alle – også dem der ikke har store private pensionsopsparinger – kan få nogle gode år efter arbejdslivet. Nogle år, hvor de har kræfter til at opleve. Til at være der for børnebørnene. Til at klippe hækken, slå græsplænen eller passe altankassen. Nogle år hvor de har overskud til dem selv, deres familie, deres venner.

Regeringen har i årevis overbetalt de private hospitaler og brugt skattekroner på at de, der har private forsikringer, kommer foran i køen. Regeringen har lukket øjnene for, at de multinationale selskaber snyder os alle sammen for milliarder af skattekroner hvert eneste år. Det har intet med fællesskab at gøre.

Fællesskab er det stikmodsatte. Fællesskab er at vi sikrer, at alle har lige adgang til uddannelse, til sundhed og til en værdig alderdom. Uanset hvor meget der står på bankkontoen.

Frihed

Men hvad så med friheden – det andet ord i Lars Løkkes remse – hvordan står det til med den?

I de her uger er folketinget i gang med at behandle regeringens pointsystem for familiesammenføring. Et system der betyder, at danske borgere der rejser ud i verden og forelsker sig, bliver forhindret i at leve her i deres eget land, med den de elsker.

I gamle dage var det far og mor der bestemte, hvem man måtte gifte sig med. I dag er det Pia Kjærsgaard og Lars Løkke.

Det er en joke at tale om frihed, når noget så grundlæggende som retten til at bo i sit eget land, med sin ægtefælle, ikke længere eksisterer.

For mig er frihed, at man kan rejse ud og finde sig en kæreste – uden at have en tjekliste med i kufferten for at finde ud af, om den man forelsker sig i, har point nok. Jeg synes sådan set ikke det er et urimeligt krav, at vi får lov til at bestemme selv. Men hvis vi skal have lov til at bestemme selv, så kræver det, at vi får luftet godt og grundigt ud efter Pia Kjærsgaard.

Ansvar

Det sidste ord i Lars Løkkes remse, det er ansvar.

Undskyld mig. Vi står med et gigantisk hul i statskassen. Godt nok er det ikke så stort, som det Claus Hjort regnede sig frem til. Han regnede nemlig lige 43 milliarder kroner forkert, da han skulle fortælle EU, hvor galt det stod til. De fleste andre ville nok være blevet fyret fra jobbet efter sådan en regnefejl, men det er en anden snak. For der ér hul i kassen og det er en bunden opgave, at få det lukket.

Men fakta er, at det hul der er i statskassen, det svarer nogenlunde til det antal milliarder, som de borgerliges skattelettelser koster samfundet hvert eneste år.

Uden de skattelettelser som de borgerlige har delt ud – og som er havnet ved de mest velhavende danskere – ville økonomien være i balance.

Og godt nok roste jeg Lars Løkke for at være en god skuespiller. Men han er altså ikke så god, at han kan bilde os ind, at dét er ansvarlig økonomisk politik.

For mig er ansvar det modsatte. Ansvar det er, at trække skattelettelserne til de rigeste tilbage. At smække kassen i for privathospitalerne. Ansvar er at tvinge de multinationale til at betale skat.

Hvis vi gør det, kan vi lukke hullet i statskassen. Uden hverken nedskæringer på dagpengene, efterlønnen, velfærden - eller højere arbejdstid. Det er ansvar.

Flygtninge fra Libyen]

Men ansvar det er også, at se ud over Danmarks grænser. Ansvar er at hjælpe folk i nød.

Jeg var godt tilfreds den dag Birthe Rønn gik af, men jeg må indrømme at hendes efterfølger er mindst lige så ubehagelig. Lige nu står Italien med over 25.000 flygtninge, der er kommet her til Europa for at få hjælp. De er blandt andet flygtet fra Libyen. Hvad er Søren Pinds svar? At Danmark kan tage imod 10 personer. 10!

Når man starter en krig, må man være parat til at tage imod de mennesker, der tvinges på flugt. Når man taler om ansvar, må man være parat til at tage sin del, af verdens flygtninge.

Et nyt flertal

Hvis fællesskab, frihed og ansvar skal blive til virkelighed, så kræver det et nyt politisk flertal. Men det kræver også, at det nye flertal rent faktisk tør føre ny politik. I Enhedslisten peger vi på en ny socialdemokratisk ledet regering. Og jeg glæder mig til den dag Helle Thorning bliver statsminister. Men vi har samtidig gjort det fuldstændig klart for både socialdemokraterne og for SF, at vi vil knokle hver eneste dag for, at et nyt rødt flertal rent faktisk også fører rød politik. [Hvis Helle Thorning på noget tidspunkt skulle komme til at glemme, at socialdemokraternes farve er rød, så skal vi nok huske hende på det.]

Lige nu går vi alle sammen rundt og venter på, at Lars Løkke udskriver det valg. Og selvom han ikke bryder sig om det, så tikker uret. Det er blevet sagt mange gange før, men jeg siger det gerne igen - det er et helt afgørende valg vi står overfor.

Hvis de borgerlige vinder, får vi ikke bare fire år med den cocktail vi kender alt for godt: Lars Løkke tilsat Pia Kjærsgaards fremmedfjendskhed. Nej. Hvis de borgerlige vinder bliver cocktailen krydret med Liberal Alliances super-liberalisme. Det må ikke ske!

Sammen kan vi sikre et nyt flertal

Venstrefløjen bliver hverken sponsoreret af tobaksindustrien, Mærsk eller de store banker. Derfor er det helt nødvendigt, at alle jer der vil et nyt politisk flertal, hjælper til. Det er få procenter der kommer til at afgøre Danmarks fremtid og valget er ikke vundet endnu.

Vi skal alle sammen ud og fortælle vores venner, vores kolleger, vores naboer og vores familie (og helst også nogen af dem vi ikke kender i forvejen), at det ikke er nødvendigt at skære ned på fællesskabet, på friheden og på vores ansvar for hinanden. At det er et politisk valg, hvordan vi lukker hullet i statskassen.

Valgkamp det er ikke bare sådan noget som politikere fører inde i fjernsynet. Valgkampen skal føres hver eneste dag, på hver eneste skole og hver eneste arbejdsplads.

Hvis I alle sammen er med, så er jeg sikker på, at vi sammen kan sørge for, at få ekspederet de borgerlige ud af regeringskontorerne. Og hvor jeg dog håber at I er klar.

For det er mere end på tide, at fællesskab og frihed og ansvar ikke bare er sådan nogle tomme ord, der kommer ud af statsministerens mund.

Hvis I er klar, så kan vi sammen sørge for, at vi næste 1. maj har et rødt flertal i Danmark.

Hvis I er klar så kan vi sammen sørge for, at fællesskab, frihed og ansvar, komme til at gælde for alle.

Rigtig god 1. maj